

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 26 เทศกาลธรรมดา ปี B

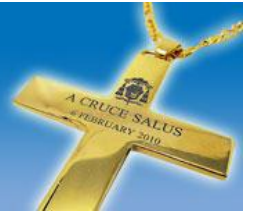
(วันที่ 30 กันยายน ค.ศ. 2012)

พี่น้องที่รัก ผู้รู้ท่านหนึ่งบอกว่า “ความจำเป็นเป็นมารดาของการประดิษฐ์คิดค้น” เมื่อยุคอุตสาหกรรมได้เริ่มขึ้น โลกของเราเกิดความจำเป็นที่ต้องมีแสงสว่างมากกว่าแสงสว่างของเทียนไขและตะเกียงน้ำมัน ในปี ค.ศ. 1879 โทมัส อัลวา เอดิสันจึงได้คิดค้นและประดิษฐ์หลอดไฟฟ้าไส้คาร์บอนขึ้นจนสำเร็จ ในกรณีนี้เราเห็นได้ชัดว่าเมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้น มนุษย์มักจะพยายามคิดค้นและประดิษฐ์นวัตกรรมใหม่ๆ ขึ้นเพื่อความอยู่รอดและความเจริญก้าวหน้าของตนอยู่เสมอ ในพระศาสนจักรของเรา “ความจำเป็นเป็นมารดาของการค้นพบ” ด้วยเหมือนกัน แม้ว่ามีลักษณะที่แตกต่างกันอยู่บ้างก็ตาม

ในบทอ่านแรกวันนี้เมื่อโมเสสตระหนักว่าชาวอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารมีจำนวนมากเกินกว่าที่ท่านคนเดียวจะสามารถดูแลเอาใจใส่ได้อย่างทั่วถึง ท่านจึงร้องทุกข์ต่อพระเจ้าเกี่ยวกับภาระที่หนักอึ้งอันนี้ พระเจ้าทรงรับสั่งให้ท่านเรียกชุมนุมผู้สาวุโสที่มีชื่อเสียงดีเจ็ดสิบคน และพระองค์ “ทรงเอาจิตส่วนหนึ่งที่อยู่ในโมเสสประทานให้แก่บรรดาผู้สาวุโสเหล่านั้น” (กตว 11:25) ซึ่งเป็นเครื่องหมายแสดงว่าพระองค์ทรงแบ่งปันอำนาจและหน้าที่ของโมเสสให้กับพวกเขา ในเหตุการณ์นี้เราเห็นได้ชัดเจนว่าความจำเป็นทำให้โมเสสค้นพบว่าท่านไม่จำเป็นต้องทำทุกสิ่งด้วยตัวท่านเอง พระเจ้าทรงปรารถนาให้เพื่อนร่วมชาติคนอื่นมีส่วนร่วมในพันธกิจแห่งการนำทางและดูแลเอาใจใส่ประชากรของพระองค์ร่วมกับท่าน

น่าเสียดายที่โยชูวาไม่เข้าใจพระประสงค์และแผนการของพระเจ้าอันนี้ ดูเหมือนว่าขณะนั้นท่านยังไม่เป็นผู้ใหญ่พอที่จะยอมรับการแบ่งปันหน้าที่ผู้นำของโมเสสที่พระเจ้าประทานแก่เอลดาดและเมดาดผู้ซึ่งไม่อยู่ในระจมนัดพบเมื่อพระจิตเสด็จลงมาเหนือผู้สาวุโสคนอื่นๆ ท่านได้พูดกับโมเสสว่า “โมเสสเจ้านาย จงห้ามเขาเถิด” (กตว 11:28) แต่โมเสสตำหนิความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของท่านว่า “ท่านอิจฉาแทนเราหรือ เราปรารถนาจะให้องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานพระจิตของพระองค์แก่ประชากรทั้งปวง และให้เขาทุกคนเป็นประกาศกด้วย” (กตว 11:29) สำหรับโมเสส ถึงเวลาแล้วที่ประชากรทุกคนของพระเจ้าจะมีส่วนร่วมในพันธกิจแห่งการช่วยให้รอดพ้นและการไถ่กู้ของพระองค์

ในพระวรสารวันนี้มีบางสิ่งที่คล้ายกันได้เกิดขึ้นกับพระเยซูเจ้าและบรรดาศิษย์ของพระองค์ พระเยซูเจ้าทรงแบ่งปันพันธกิจแห่งการช่วยให้รอดพ้นและการไถ่กู้ที่พระองค์ทรงได้รับมอบหมายจากพระบิดาแก่บรรดาศิษย์ของพระองค์ แต่เมื่อนักบุญยอห์นเห็นชายคนหนึ่ง ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มเดียวกับท่านกำลังใช้พระนามของพระเยซูเจ้าขับไล่ปีศาจ เหมือนโยชูวาในบทอ่านแรก ท่านรู้สึกขุ่นเคืองใจและทูล

พระองค์ว่า “พระอาจารย์เจ้าข้า เราได้เห็นคนคนหนึ่งขับไล่ปีศาจเดชะพระนามของพระองค์ เราจึงพยายามห้ามปรามไว้ เพราะเขาไม่ใช่พวกเดียวกับเรา” (มก 9:38) แต่พระเยซูเจ้าไม่ทรงเห็นด้วยกับแนวคิดที่คับแคบของท่าน ซึ่งยึดติดและผูกขาดสิทธิและความถูกต้องไว้กับคนในกลุ่มหรือแวดวงของตนเองเท่านั้น พระองค์ทรงให้หลักการสั้นๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ผู้ใดไม่ต่อต้านเรา ก็เป็นฝ่ายของเรา” (มก 9:40) พระเยซูเจ้าทรงใจกว้างและเป็นอิสระจากความอิจฉาใดๆ ทั้งสิ้น สิ่งที่พระองค์ทรงปรารถนาคือ การแผ่ขยายพันธกิจแห่งการช่วยให้รอดพ้นและการไถ่กู้ของพระองค์ออกไปให้กว้างไกลและครอบคลุมมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ในพระศาสนจักรของเราปัจจุบันนี้กฎเกณฑ์ที่ว่า “ความจำเป็นเป็นมารดาของการค้นพบ” ยังคงใช้ได้ อยู่ในสังคายนาวาติกันที่สอง สมเด็จพระสันตะปาปาและบรรดาพระสังฆราชตระหนักดีว่า ตั้งแต่สมัยเริ่มแรกแล้วพระเจ้าประทานศาสนบริกรที่รู้จักกันในนาม “สังฆานุกร” แก่พระศาสนจักรฐานันดรนี้เกิดขึ้นเมื่อกลุ่มคริสตชนมีความจำเป็น กล่าวคือ ตอนนั้นจำนวนคริสตชนเริ่มมีจำนวนมากขึ้น กลุ่มที่พูดภาษากรีกไม่พอใจกลุ่มที่พูดภาษาฮีบรู เนื่องจากบรรดาแม่ม่ายของพวกเขาไม่ได้รับการแจกทานอย่างพอเพียง บรรดาอัครสาวกจึงเรียกประชุมและเลือกบุรุษเจ็ดคนเพื่อมาทำหน้าที่นี้ (กจ 6:1-7) ก่อนสังคายนาวาติกันที่สองพระสงฆ์คนเดียวเท่านั้นสามารถแจกศีลมหาสนิทได้ สังฆานุกรที่ยังเรียนอยู่ที่บ้านเณรยังต้องขออนุญาตเป็นพิเศษจึงจะสามารถทำหน้าที่นี้ได้ หลังสังคายนาวาติกันที่สองเมื่อคาทอลิกมารับศีลมหาสนิทมีจำนวนมากขึ้นกว่าแต่ก่อน พระศาสนจักรจึงได้ค้นพบว่า “ฆราวาส” น่าจะเป็นศาสนบริกรพิเศษในการแจกจ่ายศีลมหาสนิทได้เช่นเดียวกันและศาสนบริกรอันนี้เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเห็นชอบและทรงพอพระทัยด้วย ก่อนสังคายนาวาติกันที่สองพระสงฆ์ทำทุกสิ่งในมิสซา รวมทั้งอ่านพระคัมภีร์ด้วย แต่หลังจากที่ได้ย้อนกลับไปดูงานเขียนที่พูดถึงธรรมเนียมเก่าๆ พระศาสนจักรก็ค้นพบว่าตนเองเคยมีศาสนบริกรฆราวาสเก่าแก่ที่รู้จักกันในนาม “ผู้อ่านพระคัมภีร์” ด้วยเหมือนกัน

น่าเสียดายที่คริสตชนบางคนยังมีความคิดเหมือนโยชูวาและนักบุญยอห์น พวกเขาต่อต้านการค้นพบและรู้สึกไม่พอใจที่พระศาสนจักรอนุญาตให้ฆราวาสที่แต่งงานแล้วมารับศีลบวชเป็นสังฆานุกรหรือพระสงฆ์ บางคนปฏิเสธความคิดที่ให้ฆราวาสช่วยแจกหรือส่งศีลมหาสนิท และยืนยันว่าตนเองสามารถยอมทนในเรื่องนี้ได้เฉพาะในกรณีพิเศษจริงๆ บางคนยอมรับไม่ได้ที่ให้ฆราวาส โดยเฉพาะผู้หญิง ช่วยมิสซา อ่านและแบ่งปันพระคัมภีร์ในพิธีมิสซา

พี่น้องที่รัก เพราะความจำเป็น แสงสว่างจึงได้ฉายแสงเข้ามาในพระศาสนจักรของเรา แสงสว่างดังกล่าวนี้สว่างสุกใสกว่าสิ่งประดิษฐ์ของโทมัส อัลวา เอดิสันเสียอีก เพราะเป็นแสงสว่างของพระจิตเจ้าที่คอยช่วยพระศาสนจักรให้มองเห็นความจริงชัดเจนมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ เราควรเปิดใจต่อกิจการของ

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

พระจิตเจ้า แทนที่จะขุ่นเคืองใจ เราควรขอบพระคุณพระเจ้า และขอพระองค์โปรดให้กิจการของพระจิตเจ้าดำเนินต่อไปอย่างไม่หยุดหย่อนในพระศาสนจักรของเรา จำไว้เสมอว่างานรับใช้พระเจ้าไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะกับศาสนบริกรที่ได้รับศีลบวชหรือได้รับการแต่งตั้งเป็นพิเศษเท่านั้น แต่เป็นของคริสตชนทุกคน เราควรใจกว้าง พร้อมแบ่งปันงานรับใช้กับทุกคน แม้ว่าคนๆ นั้นอาจไม่ใช่พระรศพวกหรือคนกลุ่มเดียวกันกับเราก็ตาม **ขอพระเจ้าอวยพื้ห้องทุกคน**